Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

Hor quidē videt̄ur ea qui antea comodis fuerunt moribus imperio
ptute ꝓsperr̄ rebꝰ uitai ffni ab hiis veteris amicitias indulgei
nobis. Quid aut stulac q̄ ꝓ optimū copiis fructatibꝰ opibꝰ possint
Cetera parae que pantur pecuniaz equos familos vestem effigia
vasa prosa amicos nō parae optima ꝛ pulchzima vite ut ita
dicā supellectile Ceterū retea qparat nu paret nestuit nec cuq
causa laboret cuiq cui est istorz quidq̄. qui virtutibꝰ amicitiaz
sud cuiqz pmaet stabilis ꝛ recta possessio ut eiā si illa maneant
que sūt qi dona fortune ꝛ tis vita in culta ꝛ desta ab amicis nō possit
esse iocunda ꝗ hec hactenꝰ Constituēda aut sūt qui sint i amicitia
fines ꝛ qi timim diligēdi De quibꝰ tres video referi suas q̄ rum
nittaz plo/ vna ut eōdē mō erga amicū ad fecti simꝰ quo erga
nos met ipos/ altera ut nostra i amicos benuolentia illorz erga nos
benuolentia pter eēlit q̄z ꝛspōdeat/ Tertia/ ut quātiquisq̄z se ipm
facit tanti fiat ab amicis/ Hazz triū sententiazz nulli prorsus adsentio
Nec enim illa prima vera est ut quemadmodum in se quisq̄z sit in:
amicū sit animatus/ q̄ multa enim que noste i causa nu quam fa
teremꝰ facimꝰ causa amicozz precari ab in digno supplicare Tum:
acerbius in aliquem ~~inpiet~~ insectari q̄z vehemēciaq̄ que in nostris rebꝰ
nō satis honeste in amicozz fiunt honestissime multe q̄z res sunt in:
quibus desius commodis iiri bom multa detrahant detrahi que parcu
tur Vt his Amici pocius quam ipsi fruantur/ Altera sententia est qua
desinit amicicia paribus officiis ac voluptatibꝰ hoc quidem est minis
exigue ꝛ exiliter ad calculos vocare amicicia am ut paēsit racio accepto
ꝛ dato/ Diuitior michi ꝛ affluentior uidetur ee vera amicicia/ nec ob hu
are restricte ne plus reddat quam accepēt/ Neque em verendum est
ne quid exindat aut ne quid in terram defluat aut ne plus equo quid
in amicicia cōgeratur/ Tertio vero ille finis detereimo vt quātiquisq̄z
se ipe fiiciat tanti fiat ab amicis Sepe em in quibusda aut animo
abiectior e aut spes amplificandie fortune fractior Nō est igit amici
tiem ee in eum qui ille in se est Sed pocius eiusi ꝛ effere ut adi
iacetem animū excitet hiducat que ad spem cogitacionem q̄z meliorem
Ꝛ Ius igitur finis uere amicie constituend us est Si prius
q̄ maxime cephedē Scipio sollitꝰ e sit dixero Negabat ullam
vocem in mmicorem amicie potuisse reperiri quam eius qui dixi
sset ita amicē oportē Vt si aliq̄do ect vsurg Nec uero se addua posse

d' finibus amicicie

i Tuchi